

Mina minsta bröder

”Jag säger er sanningen: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort för mig.” Matt. 25:40

Man kan undra varför Kristus på den yttersta dagen endast ska tala om handlingar som man kan kalla barmhärthighets- eller snarare ”obarmhärthighetsgärningar”. Det är egentligen bara sådana handlingar som hör till det femte budet.

Men Kristus säger ju att för vart och ett fåfängt ord, som människorna talar ska de göra räakenskap på domedag (Matt. 12:36). Och, vart tar de gärningar vägen som påbjuds i de främsta buden på den första tavlan om att rätt undervisa, tro, be, höra och främja Guds ord och liknande?

Varför berömmar Kristus just dessa handlingar så högt – som även hedningar stoltserar med? Han vill väl inte säga att de kristna förtjänar det eviga livet genom sådana gärningar? Svar: Han talar om de kristnas handlingar. Han visar det själv när han säger: ”Jag var hungrig och ni gav mig att äta m.m., och vad ni har gjort en av dessa minsta mina bröder, det har ni gjort mig.”

Otvivelaktigt är det så att den som ska utföra sådana handlingar av barmhärthighet emot de kristna, han måste också själv vara en kristen. Den som å andra sidan inte tror på Kristus, kan inte heller var någon kristen

och än mindre vara Kristus själv så tillgiven att han för hans skull vill bevisa hans fattiga, enkla bröder någon barmhärthighet. Därför ska Kristus också lyfta fram sådant vid domen. Och han ska åt båda hållen fälla utslaget efter vilka som har gjort eller inte gjort dessa gärningar, nämligen som tydliga vittnesbörd om deras tros eller otros frukter.

Den andra orsaken till varför Kristus särskilt tar fram dessa det femte budets gärningar, är att han vill påminna oss om att det – att vi har blivit återlösta ifrån Gud vrede och den eviga döden genom vår Herre och nu har en nådig Gud – inte har skett endast till vår återlösning utan även till ett exempel för oss. Vi ska inte handla emot det femte budet som kräver just kärlek och barmhärthighet, eftersom Kristus har bevisat oss en sådan barmhärthighet så att vi nu inte är förlorade till kropp och själ. Vi ska i stället handla likadant som Kristus mot vår nästa. Vi ska inte göra det bara för detta buds skull och för domens hot, utan också för exemplet av den stora och anmärkningsvärda godhet som Herren bevisar oss.

Se till att du är ibland dem som för Kristi skull är givmilda och barmhärtiga, så kan du med glädje vänta på den yttersta dagen och

behöver inte vara rädd för domen. För han har redan tagit ut dig och ställt dig bland dem som ska stå på hans högra sida. Ty vi som är kristna bör ju hoppas och uppriktigt längta efter att denna dom ska komma, precis som vi ber om: "Tillkomme ditt rike", "Fräls oss ifrån ondo"! Då ska vi också få höra de trösterika orden: "Kom ni min Fars välsignade!"

Vi väntar på denna dom och just för detta hopps skull blir vi så svårt angripna, först av djävulen och vårt eget kött, som inte unnar oss att tro detta eller att kunna glädja oss över det. Sen blir vi anfallna av världens förtryck och fiendskap, så att vi hade kunnat tröttna på det här livet och ropa: "Kom, käre Herre, kom nu på en gång och förlossa oss!"

Det finns ju förvisso sådana hjärtan som med glädje och gott samvete väntar på Kristi

dom. De finns och tillhör den gemenskap som tror på Kristus och bevisar trons frukter genom kärlek och välgärningar emot de fattiga. För, som sagts ovan, den som inte har tron, han kommer inte heller att bevisa de kristna några barmhärtighetsgärningar. Men den som gör det, han gör det därför att han tror att han i Kristus har en trofast frälsare och återlösare som har försonat honom med Gud. Därför måste han också hysa ett milt och vänligt hjärta emot sin nästa, och även emot sin ovän, och tjäna honom, var helst han ser honom lida nöd.

Den som nu är så sinnad, han kan vara glad och vid gott mod, för han har redan fått den saliga och tillfredsställande domen: "Kom hit du välsignade, för du har också varit en, som i mina bröder bevisat mig barmhärtighet."

De arma föd och kläd de nakna,
öppna för nödens barn din dörr:
Du skall ej själv din nöd torft sakna
av Herrens hand, då mer än förr.

Väl dig, om sist i Faderns rike
av Herren Jesus sägs till dig:
Det goda som du bevist din like,
det har du ock bevisat mig.

MARTIN LUTHER

Evangelisk själaspis för hemmet

Måndag. Tjugosjätte veckan e Trefaldighet, s. 539.

Bibliska betraktelser för var dag i året, ur Dr M Luthers Skrifter
Stockholm 1882. Bearb. av red.

Begrunda är en bilaga till
*Till Liv – evangelisk-luthersk
Missionstidning* – organ för
Evangelisk Luthersk Mission –
Bibeltrogna Vänner (ELM).

Äldre artiklar i urval samt arkiv
återfinns på www.begrunda.nu

Redaktionsråd
Daniel Ringdahl
Mattias Lindström
Peter Henrysson (redaktör)
Tél. 046-211 84 61
begrunda.red@tillliv.se

Prenumeration
Begrunda utkommer med två nummer/år.
Helår 140 kr/år för Till Liv-prenumerant
Helår 170 kr/år för övriga
Kontakta:
Rebecka Carlsson
Hanaskogsvägen 590, 291 95 Färlöv
prenumeration@tillliv.se

Kan rekvideras
som småskrift på BV-Förlag,
0435-521 77 för 75 kr/ex.

Grafisk form
Isak Engström
Design för Livet HB
design@tillliv.se